

Dragostea penteu vecini

Text biblic : Luca 10:25-37

Versetul de aur

Care dintre aceștia trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?" "Cel ce și-a făcut milă cu el", a răspuns învățătorul Legii. "Du-te de fă și tu la fel", i-a zis Isus. Luca 10:36-37

Introducere

În Evanghelia sa, Luca descrie lucrarea lui Isus în trei secțiuni majore: (1) evenimentele din Galileea și din jurul ei (Luca 4: 14–9: 50); (2) Isus în drum spre Ierusalim (9: 51–19: 44); și (3) evenimentele din ultima săptămână a lui Isus la Ierusalim (19: 45-24: 53). Evanghelia lui Luca este unică în partea de mijloc, care începe cu puțin timp înainte de textul lecției noastre. Majoritatea pildelor din Luca se află în această parte, prima fiind pilda din textul nostru. Tema principală a slujirii lui Isus în Iudeea a fost dragostea lui Dumnezeu pentru cei pierduți și neajutorați: păcătoșii (ex Luca 15), neajutorați (ex 14: 15–24), samaritenii și săracii (exemplu: 16: 19–31). Învățătura lui Isus care era diferită de cea a maselor a fost textul lecției de săptămâna trecută, Luca 6: 27-36, ne-a provocat să demonstrăm dragoste incluzivă chiar și față de dușmanii noștri. Textul de astăzi ne cheamă din nou să practicăm dragostea incluzivă. În pasajul precedent textului nostru (10: 1-24), Isus a trimis 72 dintre ucenicii săi (doi câte doi) să proclame, prin cuvânt și faptă, că „Împărăția lui Dumnezeu se apropie” (10: 9). Atât Isus cât și cei 72 de ucenici s-au bucurat de puterea lui Dumnezeu care a lucrat prin ei (10: 17–21). Această pildă este unică în Luca, dar subiectul și locul ei sunt similare cu textele găsite în Matei și Marcu. Matei 22: 34–40 și Marcu 12: 28–34 sunt clar paralele între ele, dar legătura cu Luca este mai puțin sigură (comp. Luca 10:27). Evenimentul din Luca pare o întâmplare separată care acoperă aceeași temă.

Contextul lecției

I. Învățătorul Legii pune întrebări (Luca 10:20-25)

A. Despre viața veșnică (v 25-28)

Ideea ispitirii este aceeași ca în ispitirea lui Isus (Luca 4: 1-13), care poate fi considerată în mod adecvat ca o încercare. În mod evident, omul legii nu a căutat sincer să fie învățat de Isus, atât cât a fost interesat de modul în care va răspunde Isus. Trebuie să ne întrebăm dacă acest om spera cu adevărat să învețe de la Isus. Numindu-L pe Isus ”Învățător” el dorea să dea impresia că el respectă pe Isus. Este posibil ca expertul legii să fi vrut să-l poată identifica pe Isus fie cu Saducheii, care au negat înviere din morți (Matei 22:23), fie cu Fariseii, care puneau accentul pe ținerea legii ceea ce a dus frecvent la acțiuni care nu aveau nimic și care nu reflectau o inimă predată lui Dumnezeu (ex 23: 13–36). Învățătorul legii era familiar cu ambele grupuri probabil a avut tangență cu una din aceste grupări. În loc să răspundă imediat, Isus i-a pus o întrebare. Răspunsul învățătorului face aluzie la marea Shema (ascultă Israele) din Deuteronom 6: 5, pe care evreii o recitau zilnic: „Iubește pe Domnul, Dumnezeuul tău din toată inima, cu tot sufletul și cu toată puterea ta”. Această combinație de a-L iubi pe Domnul pe Dumnezeuul tău și a iubi pe aproapele tău ca pe tine însuși a devenit cunoscută drept „Marea Poruncă”.

B. Despre vecini (v 29)

Cu întrebarea sa, învățătorul legii părea în mod clar că încearcă să creeze o distincție, făcând precizarea că unii oameni sunt aproapele nostru (și astfel li se cere să fie iubiți) și că unii nu sunt. Ideea că unii oameni nu sunt vecini este ceea ce Isus a adresat în pilda Sa.

II. Istorisirea Samariteanului Milostiv (v 30-37)

A. Cine este victima (v 30)

În loc să răspundă direct la întrebarea învățătorului legii, Isus a spus o istorisire Ca și alți învățători evrei din vremea sa, Isus a folosit o pildă pentru a explica un text din Scriptură - în acest caz, Levitic 19:18. Isus s-a concentrat asupra bătăii pe care omul a primit-o din mâna tâlharilor. Nu s-au mulțumit să-i ia hainele; tâlharii l-au lăsat pe jumătate mort. Am dori să credem că acești oameni răi să fie singurele personaje din pildă care arată un mare dispreț pentru viața umană.

B. Doi eroi potențiali. (v 3-32)

Preoții care erau urmași ai lui Levi și ai lui Aaron, au servit ca reprezentanți ai lui Dumnezeu în popor; Leviții au servit ca asistenți la preoți (2 Cronici 13:10). Deci, de ce acești slujitori ai lui Dumnezeu nu au ajutat omul rănit? Unii speculează că s-au temut că cine l-a atacat pe bărbat ar pândi în apropiere și i-ar putea ataca. Sau poate se temeau să nu devină necurați și, astfel, incapabili să-și îndeplinească îndatoririle religioase, atingând ceea ce părea a fi un trup mort (Lev 21: 1-4; Numeri 5: 2).

C. Un erou adevărat (v33-35)

Datorită faptului că samaritenii s-au căsătorit cu femei dintre neamuri, au fost urâți de Evrei, În contrast puternic cu comportamentul preotului și a levitului, samarineanul a ajutat pe omul nevoiaș, apoi a plătit hangiuului pentru îngrijirea lui până se va întoarce.

III. Îndrumare (v 36-37)

Terminând pilda, Isus întreabă pe învățătorul Legii cine este aproapele lui? El refuză să admită că și samariteanul îi este aproapele.

Concluzii

Prin faptul că a întrebat pe Isus cine îi este aproapele, omul legii a vrut să găsească o porțiță de scăpare în lege, ca să poată alege pe cine vrea el. La fel ca și acest on, și noi facem la fel ca să găsim porțițe de scăpare. Această pildă nu ne dă voie să ne apărăm. Putem fi tentați să avem grijă de acei vecini care arată ca noi, vorbesc ca noi sau împărtășesc statutul nostru social și nu reușim să ne îngrijim de cei care sunt diferiți. În loc să căutăm porțițe de scăpare, să căutăm oportunități de a folosi ceea ce Dumnezeu ne-a dat pentru a fi o binecuvântare pentru toți ce ne sunt aproape.

**Ce trebuie să memorăm: *Bunul Samaritean a întrebat:
Cum pot să-ți fiu vecin***